

առքելը, և 2: վիշտակ կամ դե Արտաւազի
կապուիլը քաջքերի ձեռով U'ասիսի մէջ:

Ա. ի պատահնք սկզբից մինչեւ վերջը վիպա-
կան հետաքրքրութիւն ունեցող մի պատ-
մուածք է: Կեդրոնը կազմում է Արտաշև
թագաւորը որի ձեռից օտար Երուանդը
գահը խլում է: Արտաշէսն ազատում է
Հաւատարի թնիքի Բագրատունի Սմբատի² ձե-
ռով: Պարսից (պարթևաց) օգնութեամբ վերա-
կանգնում է իւր հօր գահը, շինում Արտա-
շատ: Ալաններն արշաւում են: Այնուհետեւ
գալիս է Արտաշէսի խնամութիւնն Ալանների
հետ վիշապազանց առասպելը, Արտաշէսի
յարաբերութիւնը Դրսմետրոսի հետ եղայր-
ների իրար նախանձելը և վերջը վիշապ Ար-
տաշապահի փակուելու առասպելը:

Եթէ մեր վիստասանքի հետ համեմատենք մեր արդի ժողովրդական վեպը՝ կանոնները, որ երկուսն ևս նոյն բնաւորութիւնն ունին: «Սասնու ծռերն» ևս մի երգախառն պատմուածք է, որի մէջ պատմուին, կենցա

1. Խորենացին մեզ միշտ յէ տալիս հաստա որոշ-
չու Երուանդ անուան վիպական լինելը։ Երուանդ բազա-
ւոր մեզ յայտնի չէ։ Ի կատա ունենալով Երուանդի անու-
անդ կած Տեղիր Երուանդաշատ։ Երուանդակեր եւլմ. ին-
պիս եւ այն որ Երուանդի մասին առասովել եղի եւա-
րակնորիւթեա Վարդան վարդապետի յիշածը քե բացիրն
ու վիշապները Երուանդին կապած ունիմ քի գես և ի
մոայլս։ — հաւանական պէսք է համարել Երուանդ անուան
վիպականորիւթեր։

2. Հաւասի վիպական և Սմբատ անունը՝ որ եւ
ըս Խարհնացու վկայութեան (Բ. օթ.) յիշուած է և կը լ
առասպիշի մէջ: Բայց այդ գլխի մէջ «Երկ ո՞րպէս Սմբատ,
և զին յելանս գործեաց, և բանիկ Արտազու» եռուհնացին
իւր «Ճշմարտեալ» պատմութիւն է անուն, ուստի յժուատ
կ ասել րե ինչը վիպասանից է վերցրած և ինչը Խո-
րհնացու իւրեն յերիւածն է: Գոյզ վիպասանից ոյին
կամ շատ սակաւ բան վերցրած լինի Հմետ Մատ: Բա-
զանու Վրեմենի, Խալատ, Արմ. Թոօօ. Նոյն
պէս կ ասել և յաշորդ ծզ, ծդ և ծկ զույնիների
պատմութեան համար, որոնց եռորդինը վիպական պէս է
համարել յանի որ վիպասանի բովանդակութեան մէջ յիշ-
ուում է Արտաշէսի որդիների հախանձք, և Գոյնեխանոսի
գալուստը Հայուսան: Իսկ Յաջորդ ծզ—ծր. զույնիների
պատմութիւնը կարող է վերցուած լինի ծովովդական
Արտաշէս բազաւորի անուանը կապուած յիշորութիւններից
լինին զլաւոր րե բնաւանցի: Խարհնացին մից չկ տալի
մեզ որպէսու րե արդիօս վիպասանից օգսուել կ այս
զույնիների համար, րե չ:

զական կողմեր միտցած են: Կեղը ոնք կազմում է զլիսար հերոսի, Դաւթի, կ'անքը մանկութիւնից մինչև մահը, կենսադրական ձևով: Վերջը հայրն անիծում է իւր որդի Մհերին, որ փակւում է վանայ քարի մէջ, որով և վէպը վիրջանում է:

$$\left(\frac{1}{k} \sum_{i=1}^k \log \frac{1}{\hat{p}_i} - \frac{1}{k} \right)$$

Ս. Արեգիս

ԵՐԿՐՈՎԴԱՐՁՈՒԹՅԱՆ ԱՆՀՅՈՒՆՔՆԵՐԸ

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

(*turn up when you're in it*) *

ԹԵ ԽՆՉՊԵՍ ՊԵՏՔ Ի ՎԱՐՄԵԼ ՀՈՂԵ

Հայրիկ շատ կը սիրեր հողազործական աշխատուրիմ. միշտ մածամունքն այն էր, որ հիմ մշակուրեան դամանիլի աշխատուրիմներ դիւրացներ, քե մարդոց համբիկս չիմի, քե ինչո՞ւ անսանց և քե հողի աւելի խնամով մշակելով արդիւնաբեր չիմի:

Լայր ուրեմն՝ Թոնելիկ, Պատկի դասերուն
և բարի խառներուն, որ պիտի սորվիս քէ
ինչ և մեր արտի հողագործութեան վլամակ, որ
դեռ հնութեան մէջ մնացած է: Խեցյակս կա-
րեցի և հետզինեակ հնութեան կերպեր փոխեր,
Առագոյն կերպերով մշակել երկիր, որով մեր
աշխատութիւն կը դիւրանայ, երկիր աւելի
կարդիւնաւորք մեր շահն ու վաստակ կրկնա-
պատկի կը լինի:

«Quique sit punitus»-Ig

Ալաբեկ սուպառ-ինեհը. — Թէ՛ ինչ ուղղութեամբ պէտք է տեղի ունենաց վարրա այդ կախումն ունի զաշափի ձևից, նորա մակերեւոց թի շեռութեան աստիճանից:

Սայսած արտի ձեմն որդեզը ինչ ասովի-
ճան զամիսյր է, Կորա մակերեւոյթը և թի-
ինչ բնաւորութիւն ունի, ինչ վիճակի մէջ է,
Հոգի մակութիւնը բառ այսու էլ կարելի է

* *Sku Urmuris kumur* 2. hr. 308:

վարին այս կամ այն ուղղութիւնը տալ. Ա. Եթէ հողը երկայնաձև է, հարկաւոր է, վարել երկայնութեամբ որպէսզի գութանը շրջելիս իզուր տեղը ժամանակ չանցնի, որքան երկար և նեղ լինի դաշտը այնքան աննշան կլինի այդ կորուստը: Բայց երբ արտք շատ երկար է, պէտք է նորան առանձին մասերի բաժանել և իւրաքանչիւր մասը առանձին վարել որովհետեւ ակօնների հետևապէս և վարի երկարութիւնը պէտք է համեմատ լինի այն տարածութեանը ինչ զանգանութիւն, որ կարող է ձին կամ եղը գութանով առանց կանգ առնելու միանգամից անց կենալ, որպէսզի այն ժամանակը որ գործ է զնում մաճկալը գութանը վերջացած ակօնից մինչև մի ուրիշ փոխադրել, իրեւ հանգիստ ծառայէ, գութանին լծուած կենդանիների համար և ուրիշ ոչ մի աւելորդ վայրին չկորցնէ: Աշխատող կենդանիների ոյժը, երկրագործական գործիքների կավառութիւնը, հողի շերտի մեծութիւնը, նորա յատկութիւնը և այն վարի կամ ակօնի երկարութեան վերաբերմանը ունին իւրեանց էական նշանակութիւնը ահա այս է պատճառը, որ տարբեր սպայմաններում ակօնների երկարութիւնը տարրեր պէտք է լինի թէպէտ ընդհանրապէս գործ են զնում 60—80։ Երկարութիւն ունեցող ակօնները: Յ. Երբ արտք բաւական զառիվայր է, չուրը նորան ըլքեղեղելու համար հարկաւոր է վարել ոչ գլխաւոր զառիվայրի, այլ արտի ձեւի անկիւնագծի ուղղութեամբ զ. Կրիսավար անելիս կամ աղբը ծածկելիս և այլ սոյնանման գեպքերում հողի մասնիկները լաւ փափկացնելու, փշրելու, մասնիկները միևնունց չետ կանոնաւոր կերպով խառնելու և հողը վասակար և անպէտք բոյսերից յաջող կերպով մաքրելու համար, անհրաժեշտ է. որ այս անգամ վարը նախընթաց վարի վերաբերմանը ուղղահայեաց և կամ գոնէ քիչ զիք ուղղութեամբ տեղի ունենայ:

Դարձ ժամանակը.—Վարելու համար յարմար ժամանակ ընտրելը կախումն ունի հողի յատկութիւնից, նախկին վարի բնաւորութիւնից, եղանակի զրութիւնից և այն բոյսերից որոնց աճեցման համար է նշանակած այդ հողը: Այսպիսի հանգամանքներում՝ հողի խո-

նաւութեան աստիճանը կարեոր դեր է խաղում, թէ չափից գուրս խոնաւութիւնը և թէ նորա զդալի պակասութիւնը միակերպ արգելքներ են ներկայացնում: Ժանր և պինդ կաւեայ հողերը խոնաւ եղանակներին խօսութուար են վարեում կրստացուին կարծր առեր, հողը կազում մնում է գութանի թելին ու պոկ չի դալիս, որով և մենք մեր նողատակին հասած չենք լինի, որովհետեւ հողը այս կերպ վարուելով, չի փափկի: Երբ եղանակը չոր է լինում վարելուց հողը զրկում է իւր համար անհրաժեշտ խոնաւութիւնից: Թեթե՛, աւաղային հողերը չոր եղանակներին սաստիկ փիրուն են լինում և դառնում փոշի: Բայց ընդհանրապէս ինչպէս աւաղային նոյնպէս և կաւախառն հողերը վարելու համար աւելի հեշտ է ժամանակ որոշելը, քան զուտ կաւային հողերի համար: Երբ հողի մ.ջ շատ կան վեասակար միջաներն անհրաժեշտ է այսպիսի գեպքում այլ կերպ աւաշնորդուիլ: Այն հողերը, որոնց վերայ բուսներմ են բազմանեայ անպէտք և նոյն խոկ վասակար խոտեր, սովորաբար պէտք է վարել չոր եղանակներին և կամ նախքան ցրաեր սկսուելը, խոկ եթէ մի տեղ պատահի միամեաց խոտեր, չենց նոցա երեալուն պէտք է պէտք է աշխատել վարելով փափկացնել հողերը: Նայած թէ բոյսը որքան ժամանակում կը հասունանայ, արգեօք որքան խոնաւութիւն և առքութիւն անհրաժեշտ է, նոցա սերմերի աճեցման համար և եղած կիմայական պայմաններ, աչքի առաջ ունենալով, կարելի է որոշել ցանքսի ամենայարմար ժամանակը որով և ըստ այնմ էլ կարելի կլինի որոշել վարելու ժամանակը. խոյն, որ զանազան բոյսեր հողի տարրեր աստիճանի փափկութիւն, փիրունութիւն և վասակար խոտերից ազատ կացութիւն են պահանջում, այդ արգեն կախումն ունի մշակելու քանակութիւնից, հողի յատկութիւնից և այլ պատճաններից:

Թէ ինչ յէ սպառառ արդը վարելից յետոյ:—Վարից յետոյ հողի մակերեսոյթի ստացած ձևերը տարրեր են լինում: 1) վարելի հողի մեծութեան պատճառաւ նորան մասերի են բաժանում և ըստ այնմ իրրեւ մ.ծ մեծ մարդեր առանձին առանձին ձևերով են վարում: և

2) Հարթ հաւասար կամ ձեւուրը: Առաջին ձեփ վարը կատարւում է, նոր ձեփ սովորաբար տարածուած և շատ տեղերում դործազրութեան յարմար մաշնի գութանի միջոցաւ, որ ունի մի անշարժ թեւ, որով միշտ կարած առը շրջում է դեպ աջ, այդ պատճառով էլ որպէս զի մածկալը ստիպուած լինի նորից ամբողջ ակօսի ուրեմն և արտի երկարութեամբ կրկին պարապ խւր նախին տեղը վերադառնայ, ամբողջ հողը բաժանում են միքանի յարմար մասերի: Այս կերպ վարելուց կարելի է ազատուել և առանց իզուր ժամանակ կորցնելու կամ անընդհատ վար կարելի է, անել եթէ երկու խոփ և շարժական ու երկու կողմը տեղափոխուող թեւ ունեցող գութանով կատարուի վարը որը այդպիսով կշրջէ հողի շերտը ինչպէս աջ, նոյնպէս և ձախ կողմը կամ վարել մի այնպիսի գութանով, որ խկապէս երկու գութանից է բազկացած, ուրոնք այնպէս միացած են մէկ մէկու, որ երբ մէկով վարում են և շերտը դարձնում դեպ աջ, միւսը ձախ կողմ շրջողը անդործ մնում է վերև բարձրացած և սկսում է խւր դործը միայն այն ժամանակ երբ գութանը շրջում են նոր ակօս բայց անելու, այն ժամանակ արդէն առաջին գութանը բանում է երկրորդի նախին դիրքը, այսինքն բարձր է պահում իրան հողի մակերեւոյթից: Այսպիսի գութանները կոչում են եթէ առաջին ակօսի առը դեպ աջ է շրջած, այն ժամանակ գութանը հանելով վարելահողի ծայրին թեւը տեղափոխում են նորա միւս կողմը և կամ գութանի միւս մասը բարձրացնում են վերև ապա նայած թեւուրը գութանի կազմութեան, ըստ այնմ էլ նորան փոխարինում է, մի ուրիշը, որ առաջ բարձրացրած էլ եղել և չեր դործում: Այս տեղափոխութիւնից յետոյ անց են կայնում երկրորդ ակօսը առաջնի մօստ որի վերայ և շրջում են երկրորդ առը: Յետոյ նորից առաջափոխում են թեւը և կամ փոխում գութանի կազմութեան, ըստ այնմ էլ նորան փոխարինում է, մի ուրիշը, որ առաջ բարձրացրած էլ եղել և չեր դործում: Փորձը այն: Փորձը կարելի է սկսել երկու կերպ: Կամ խրաբանչիւր կոտը հողի ափերից դեպ աջնակառած առաջ է գործ զնել գութանի արդիւնաւոր գործունէութեան համար: Վարը կարելի է սկսել երկու կերպ: Կամ իւրաքանչիւր կոտը հողի ափերից դեպի ներսը կամ ընդհակառակը հողի ներսից դեպի ափերը:

թեան մէջ սովորական եզրակով վար անելիս թեւուրը զութանները անյարմար են որովհետեւ տեղափոխուող թեւին դժուար է, մի այնպիսի ձեւ տալ որ կարելի լինի գործ ածել պինդ հող վարելու, իսկ երկրորդ տեսակի գութանը որ երկու միացած գութաններից է բազկացած և մէկով վար անելիս միւսը անդործ մնում է վերև բարձրացած խիստ ծանր կլինի և գործադրելու համար մեծ ոյժ կսահնջութիւն, այդ պատճառով այդ աեսակ գութաններով վար կարելի է անել միայն չողութով: Եւ որովհետեւ մշտական և հասաւուն թեւ ունեցող լծուելի գութանների առը միշտ շրջում է, դեպ աջ, այդ պատճառաւ էլ վարը պէտք է, տեղի ունենայ հետեւեալ կերպով:

ա. Հարկաւոր է, մեծ երկար վարելահողը մասերի բաժանել և խրաբանչիւր մաս պէտք է ունենայ ոչ լայն երկար շերտի ձեւ և դասաւորած լինի հարթ տեղում ձգուած հիւսիսից հարաւ, որպէսպի այդպիսով հաւասարաշափ տաքանայ հողը արեգակի ձառագայթների տակի, իսկ անհարթ տեղերում այդ մասերին պէտք է փոքր ինչ զառիխայր ուղղութիւն տալ որպէտի յորդ անձրեներից զոյացած ջրերը չհեղեղեն ակօսները: Այդպիսի ակօսների երկարութիւնը պէտք է համապատասխան լինի ամենայարմար և ձևանուու ակօսի երկարութեամբ, որպէտեան նորա մեծ աղդեցութիւն ունին ամբողջ հողի վարի շուտափոյթ կատարուելուն: Որքան երկար լինեն վարելահողի այդպիսի կտորները, այնքան աւելի երկար ժամանակ պէտք է գործ զնել գութանի արդիւնաւոր գործունէութեան համար: Վարը կարելի է սկսել երկու կերպ: Կամ իւրաքանչիւր կոտը հողի ափերից ներսի կոտը կամ ընդհակառակը հողի ափերից դեպ այն: Փորձած առի արտաքինները

... Ա. Առը ԷՌԵՆԵՐԵՍ սէմելէս մածկալը երեսը դարձնելով դեպի հողի վարելով մասը և կանցնելով նորա աջ անկիւնում անցէ կացնում խւր մօտ զանուող աջակողման եղթի երկարութեամբ նորա ներսի կոդից առաջնին ակօսը: Երջած առի արտաքինները

սուռկում է, հողից դուրս գտանող եղերքի խառ՝ հողի վերայ, որով կատացուի մի փոքրիկ թումբ։ Անցկացնելով հողի երկարութեամբ մի ամրող ակօս, մածկալը դարձնում է, լծած կենդանիներին դէպի ձախ ակօսամիջից դուրս է, հանում դութանը և վերև բարձրացնելով տանում է, նոյն հողի դէմուզէմ գտանուող միւս երկոր եզրի ծայրը, որտեղ կրկին շուռ աալով դութանը դէպի ձախ ներսի կողմից երկարութեամբ անց է, կացնում երկրորդ ակօսը, շբջելով հողի շերար դութանի ընթացող ուղղութեան աջ և կամ առաջին ակօսի վերաբերմամբ ձախ կողմը, որով և արտի միւս կողմում կազմում է երկրորդ փոքրիկ թումբ։ Անցկացնելով երկրորդ ակօսը և համանելով արտի ձախ անկեան մօտ, մածկալը ձախ կողմն է դարձնում լծաւած անասուններին, դուրս է հանում դութանը երկրորդ ակօսամիջից և տանում առաջին ակօսի ծայրը, որտեղ կանդնցնում է, դութանը և նորս մօտով ձախ կողմն անց է կացնում երրորդը, որի բարձրացրած առը յենուելով առաջին առի վերաց թեք ուղղութեամբ կազմում է 45° անկցող մի անկիւն։ Երրորդ ակօսը վերջացնելուց յետոյ դութանը տեղափոխում են արտի հակառակ կողմը և այնաև անց են կացնում չորրորդ ակօսը որի առը շրջելով յենում է, երկրորդ առի վերայ։ Զորրորդ ակօսից յետոյ անց են կացնում երրորդ ակօսի մօտ հինգերորդը, ապա վեցերորդը չորրորդի մօտ և այլն, միշե որ հողի ամրող այդ մասը վարուի, միայն նորս միջանելով անվար հինայ երկու ակօս աելը, որը ամրող հողի մեջ ցած ընկած մօտն է, կազմում է Այլպիսով ամրող փարերահողի առանձին առանձին մասերը խրձելով, նորս ամրող մակերեսը դժբար կներկայացնել, կից-ից զառասորուած մեծ-մեծ մարզերի մի շարք, որնց միմանցից բաժանում է, երաբանչիւր առանձին մասերի մեջ անվար

սում երեսանց, երեք չորս մատի խորութեամբ վարել, երկրորդ ակօսի խորութիւնը աւելացնել և միայն երրորդ ակօսից սկսել վարել այն խորութեամբ, ինչ խորութեամբ որ ընդունուած է, Սամի անհրաժեշտ բան է, որպէսզի մի անգամից անառուններին գու ըլինի և դութանի թոյլ մասերին վնաս չհասնի։

մասցած երկու ակօս հողերը։ Վարուած շերաբերմամբ անվար մասցած ակօսների վերաբերմամբ թերուած են լինում աջ և ձախ կողմերը։

Ե. Վարը կարել է սկսել նաև արդի հողի հըլլունից։ — Առաջին ակօսը պէտք է քաշել մօտուրապիս զուգահեռական ուղղութեամբ։ Հողի երկար եզրերէն շրջելով առը հողի այն անվար շերաբ վրայ, որ այդ վարուող կառը հողի ուղիղ մեջտեղն է, ընկած լինում և բաժանում նորան երկու հաւասար մասի։ Առաջին ակօսի վերջին ծայրերից դութանը շուռ պէտք է, առ դէպի աջ և մի ակօսի լայնութիւնից աւելի սպակաս տարածութիւն բաց թողնելուց յետոյ, անցկացնել երկրորդ ակօսը, որի առը մասամբ շուռ կոյայ մեջտեղի անվար շերաբ վրայ և մասամբ էլ կայնուի առաջին առի վրայ։ Վերջացնելով երկրորդ ակօսը, դութանը պէտք է, զարձնել դէպի աջ և առաջին ակօսի մօտ անցկացնել երրորդը և առը թեք կերպով շուռ առ առաջին ակօսի վերաց։ Երրորդ ակօսի ծայրին դութանը կազմուի աջ պէտք է անց դարձնելոց յետոյ, երկրորդ ակօսի մօտ պէտք է, անցկացնել չորրորդը, որից բարձրացած առը յենուում է երկրորդ առի վերայ։ Այսիւ այս կարգով պէտք է շարունակել մասցած ակօսները, մինչեւ որ ամրող հողը վարուի։ Այս կերպ ամրող արտի բոլոր մասերը վարուելուց յետոյ նորա մակերեսը թըր զարձեալ մարզերի մի շարք կներկայացնել, միայն իւրաքանչիւր կառը հողի մասցած երկու անվար ակօսների սպասառաւ երկու մասից լինի բարձրացած, այս կերպ հողը մաս մաս վարելիս անհրաժեշտ է, աչքի առաջ ունենալ, որ վարած արտի մակերեսը միաձագ առաջին առից դէպի վարելի ակօսները, առափճանաւրար ցածրանայ և ոչ մի առանձին բարձրութիւն կամ փոսեր չլինեն հողի երեսին, իսկ այդ նպաստիին համելու համար հարկաւոր է, առաջին երեք ակօսները խորը անցկացնել իսկ վերջինները այսինքն դէպ հերկելի ակօսների կողմը զանուողները ընդունուած խորութիւնից աւելի ծանծաղը իսկ առաջին երեք ակօսները բաւ ականին խոր անցկացնելու

Համար լու կիմնի, եթե, նախօրօք մի քանի առանձին ակօններ քաշելով առաջին ակօնների հոգերը փափկացնեն: Բայց այս էլ կայ որ շատ առջիներ միենոյն տեղերում նոյն կերպ կրկնուի միենոյն աեսակի փարբ, ժամանակ անցնելուց յետոց այդ առաջին ակօնները զգակի կերպով խորը կընկնեն և նոցա զուրս բերած առ երկց բաւականին բարձր թռումքեր կսացուին որ ի հարկե վեսակար է: Սորս առաջին առնելու համար անհրաժեշտ անենոյն առջի փոխել փարի ձերը մի ապրի փարը սկսել հոգի եղիներից միւս ապրի մէջտեղից: Միայն այս կերպ փար անելով բայոր առերի բարձրութիւնը չի փախուի, միենոյնը իմայ, մանաւանդ եթե հոգի առանձին առանձին փարուող մասերը բաւական լցն են: իսկ ինչ մերաբերում է հոգի այդ մասերի լցնութեան (որ մի ասժինից աւելի չպետք է լինի), պետք է ասել որ շատ նեղ լինելն ես անյարմարութիւններ է, ներկայացնում իսկ լայն աեստիկներն ես (2 ½ ասժէն և զեռ աւելի) ապարդիւն ժամանակ են կորցնում երր զութանը հոգի մի ծայրից տեղափոխում են միւս ծայրը: Այս կորուսաը աննշան զարձնելու համար պետք է որ հոգի մասերի միջին լայնութիւնը հաւաքար լինի 1 ½—2 ¼ ասժ. և կամ պետք է որ թէ առաջին և թէ երկրորդ աեսակի փարը միասին անել որի համար և ամբողջ հոգը պետք է նեղանեղ մասերի վեր ածել և մասերից մէկը այս միւսը այն կերպ փարի:

զ. Կայ նաև հոգեր փարելու մի ուրիշ ձեւ, որ գործադրում են երբեմն այն արտերում որոնք հարուստ են բոյսերի մնացորդներով, ինչպէս օրինակ խոզաներ, խոտերով ծածկուած արտիկում և այլ հոգեր և մանաւանդ, որոնք խոնաւ են: Այս վարը անդի է, ունենում աշնան վերջերին, երբ եղանակները բաւականին ցրաւում են՝ գութանով անց են կացնում մի շարք զուգաշեռական ակօններ, մէկը միւսից մէկ կամ երկու ակօն հետառական ակօնների որոնց շրջած առերր ընկած են մնում ակօնամշ եղած անվար հոգի վերայ, այդպես ամբողջ արշածութեան կես մասը հոգիւ է փարուած լինում: Խօնաւ հոգերի համար այս անցկացրած ակօնները կծառայեն իմ նոր ակօն և այն աստի-

չորացնող կամ ցանկացնող առուներ: Այս վերջին յարմարութիւնը որոշ չափով տեղի է ունենում՝ նաև նախկին բոլոր եղանակներով փար անելիս, որոնք յայնի են իրենց պարզութեամբ: Թօսենքը այժմ ամբողջ արար առանձին առանձին մասերով փար անելու անյարմարութիւնները: Առհամարակ մշակած հոգի մակերեսինը անհաւասար է լինում և խորդ ու բորդութիւններ է ներկայացնում որի պատճառով և հոգի գանազն մասերը արի գալի ճառագայթներից անհաւասար կերպով տարանալով բայսերի մնացորդների յաջող վերջութուելուն արգելք են զառնում անհաւասար կերպով և արածուում նաև խոնաւութիւնը—դարձնանը և յորդառատ անձրեններից յետոյ մշակած ակօնների մէջ ջուրը կարող է, կանգ անել—զեօլի կանգնել, իսկ փոքր թռումքերի վերայի հոգը կսկսի չորանալ որից երկիրը անկանոն կերպով փափկելով և զանազն զիւգանակաւկան պարու ու պատճառ միջոյները (տափաննելոցանքափի հարթելը և այն) զժուարութեամբ և կառար ածուելով յատաջ է զայխ բոյսի հասակի և զարգայման մէջ արբերութիւն, որի համար և շատ հոգաւորեր և զիւգանականներ նախադասում են մասերով հաւասար կամ ձեւառը (Փայրիայ) փարը:

ը. Այս վերջին ձեռի փար անելիս հոգը եհարկե նայած իւր ձեփ կարելցին չափ ու դրազիծ եղիներ ունեցող շատ պարզ մասերի կամ ձեկի են բաժանուում՝ եռանկիւնինների քառանկենների, զուգաշեռական պետքանակ և այն: Խւրաքանչիւր փար պետք է պատուի ամբողջութեամբ և այն կամ շեղի եղիների և այն: Խւրաքանչիւր փար պետք է պատուի ամբողջութեամբ և վերջանայ արտի մէջ տեղը կամ ընդ հակառակի:

ա. Եթէ յետառ չուը սկսուում է հոգի եղիներից այն ժամանակ զութանը պետք է, անշատառուել հոգի անկիւններից մէկում այնպէս որ փարելի հոգը ընկնի ամբողջապէս զութանի ձախ կողմը և առա առաջին եղրի երկարութեամբ անցկացնել առաջին ակօնը մինչեւ չետեւալ անկիւնը հանելով միւս անկիւնը զութանը պետք է, զարձնել զեզի ձախ կողմը և պատճառ առաջին ակօն և այն աստիւ

հանաբար շրջապատելով ակօսոներով ամբողջ հողը մինչև որ գութանը հասնի այն տեղը, որտեղից սկսուել էր իւր դորձը: Զորս ակօսից դուրս ձգած հողը, այսինքն առը, ընկած մնում է արտից դուրս եղած խամ հողի վերայ: Այս առաջին շրջանից յետոյ նորից առաջին ակօսի մօտով ամբողջ ձեւի շուրջը, իհարկէ ներսի կողմից, պէտք է անցկացնել երկրորդ ակօսը, որի առը շուրջ է գալիս և յեւում առաջին առի վերայ: Նոյն կերպ պէտք է երկրորդ ակօսի մօտ անցկացնել երրորդը, չորրորդը և այլն, աստիճանաբար վարը ուղղել վարուող հողի ներսը, մինչև որ կմնայ անվար մի փոքրիկ կտոր հող, որի մէջ ևս ակօսներ անցկացնելու համար ստիպուած պէտք է շուտ շուտ պտոյտներ գործել տալ գութանին: Որպէտքի ժամանակի խնայողութիւն լինի, ձեւոր հողի ներքին փոքրիկ մասը, փոխանակ տոյն կերպ մինչև վերջը վարը շարունակելու կարելի է գործադրել վերև մշշած վարի եղանակները (ամ և կամ ը, եղանակները):

Բ. Մէջէն բեռն եղաները յառաջ չար անեւ վահանակ հողի մէջ տեղից բաժանում են նոյն հողի ձեւ ունեցող մի կտոր, որ շատ հեշտութեամբ կարելի է ստանալ, եթէ ամրող հողի եզրներից բաւականին հեռաւորութիւն վերայ ներսի կողմը նորա եղաներին զուգահեռական գծեր անցկացնենք: Կարելի է նաև առանց նախօրօք այդ անելու առաջին անգամ վարել եզրներից և վարը հացնել մինչև ներսը, մի որոշ տեղ, ապա կանգնեցնել: Այդ փոքրիկ կտոր հողի անկեանց գաղաքթների մէջ պէտք է ցցեր ամրացնել և կամ ճիմերից կոյսեր կաղմել նոյն տեղերում: որպէտքի հետեւալ տարի այդ նշանակած ասհմաններից սկսեն այս կերպ հողի միակիրակ և հաւասար վարը: Նախ գութանը դնել հողի ներքին մասի անկեաններից մէկի գաղաքթի վերայ, որի վերայ նախօրօք ցցի և անկած կամ ճիմերից մի կոյս կանգնեցրած ապա ուշադրութիւն դարձնել, որ ամբողջ այդ վարը կառ հողը ընկած լինի գութանի աջ կողմը, որից յետոյ միայն պէտք է անցկացնել նորս արտաքին կողմից ակօսը մինչև միւս անկեանը, յետոյ պտոյտ գործել և շարունակել վարը մինչև երրորդը:

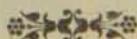
և այլն, մինչև ամբողջ շրջապատը վարուի մինչև որ վերադառնայ գութանը այնանի որուակից սկսել էր վարը: Այս կէ սպէտք է մուռանալ, որ միշտ պէտք է շրջել առը ներսի կողմը: Առաջին ակօսը վերջացնելուց յետոյ նորս մօտ անց են կացնում երկրորդը, որից շուրջանած առը առաջին ակօսի մօտ առաջին առի վերայ ապա անց կացնում երրորդը չորրորդը և այլն մինչև վերջը մինչև ընտրած սահմանը, որի ժամանակ վերջին արտաքին ակօսը բաց կմնայ, այսուել ևս հողի ներքին բաժանած մասը, դարձեալ պէտք է վարուի նախկին եղանակներով, այն է կամ վարը սկսելով եզրերից գէպի ներս զուգահեռական ակօսներ քաշելով գալ գէպի եզրերը: Ձեւաւոր կերպով վար անելուց ստացւում է բոլորին միակերպ և հաւասար մշակած երկիր, որ մանաւանդ շատ յարմար է ցանող, հնձող և ուրիշ այլ մեքենաների համար: բացի գրանից ժամանակի խնայողութիւն կլինի, որ ապարդիւն կերպով կարչում է առաջին եղանակով վար անելիս: Միայն զառնայու տեղերում մանկալը խիստ մեծ ուշադրութիւն պէտք է դարձնել, և ջանք չինայէ, որպէտքի անվար անեղեր չմնան և դաշտի վերայ փոած ապքը իզուր չկորչի: Այս եղանակով վարելու անյարմարութիւնները միայն նորանում են կացնում, որ խեզը անաստունները ստիպուած են շատ տեղ և շուտ շուտ պտոյտներ գործել, որը առելի զգալի կլինի հողի ներքին մասերը վարելիս: Անդործադրելի է այս ձեւաւոր վարը, փոքր, մանաւանդ նեղ հողի վարելիս: Բայց ինչ եղանակով էլ թէկուզ կատարուի վարը, արդիւնաւոր հետեւակի հասնելու համար անհրաժեշտ է պահպանել հետեւակ ընդհանուր կանոնները ա) ակօսները պէտք է լինեն մէկը միւսի մօտ այնպէս, որ նոցա մէջ բաց տարածութիւն և կամ անվար հողի շերտեր երբէք չմնան, որովհետեւ նոցա վերայ չեն կարող յաջող կերպով աձել մեր ցանած սերմերը, ընդհակառակը այդպիսի տեղերում հեշտութեամբ բռն են զնում վաստիկը և անպէտք խոտեր: բ) Ակօսները պէտք է լինին ուղիղ չպէտք է երբէք ծուռն

ու մուռը լինեն, որովհետեւ միայն այն ժամանակ հնարաւոր է ստանալ հաւասար այնութիւն և հաստութիւն ունեցող առերիսկ այդ բանը շատ անհրաժեշտ է որպեսզի մեկ առը լաւ ծածկէ միւսին, որի չնորդի և սուերի մակերեսոյթի վիրայ բռւսած ձիմերի խոռների և բայսերի զանազան մնացորդներ յաջող կերպով փթիւն և գ.) անպատճառ պէտք է առերը կանոնաւոր շուռ տուած լինեն, այսինքն նոցա վերեի երեսները պէտք է զարձրած լինեն ցած և ոչ թէ միայն հողը պատռած ու տեղնուաելլը ակօսի մէջ թողած: Այս նպատակին համանելու համար պէտք է գումանը շարժել ակօսի մէջ ուղղահայեաց դիրքով, առանց թիկուելու այս և այն կողմ:

Հողեր վարելու աշխատութիւնները սովորաբար վերջանում են մշակուած և կամ առելի յաճախ ցանած հողերի մէջ անձրեւային, ձեան և այլ ջրերի համար ակօններ և կամ առուներ անցկացնելով, որ սովորաբար կատարում են կամ սովորական երկթևանի գութաններով և կամ բուկը տուող գործիքով (ՕԿՎ-ՆԱԿԱՄՈ), մեզանում կոմիսառում մեծաւ մասամբ չժերով (ԵՕԽՈՅ): Հեղեղներից նախարդուածանու համար առուները կամ ակօնները չպէտք է շատ խոր լինեն, ուստի և եթէ վարելահող մակերեսոյթը բաւական զառիվայր է, պէտք է ակօսը դիմաւոր զառիվայրի վերաբերմանը մի քիչ ծուռ անցկացնել և կամ ամենակարեւոր դէպէրում ուղղակի զառիվայրի ուղղութեամբ միայն կեամաններով: Սայած հողի յատկութեանը այդ առուների մէջ եղած տարածութիւնը տարբեր են լինում: շատ պինդ խնաւ և հարժաւասար հողերինը—3—4 ասծ, վիսրուն, չոր և զառիվայր հողերինը—6—8 ասծ::

Գ. Ղ.

(Կը շարունակուել)

RECUEIL DE CHANTS POPULAIRES

ARMÉNIENS.

Հաւաքածոյ Հայոց ժողովրդական
երգերի: Հրատարակուելու է Փարի-
զում երկու ամիսը մի անգամ: Առաջին
գրքոյի լոյս է տեսել, որ բովանդա-
կում է՝ 1. Արաքսի արտասուբը.
2. Հերիք որդեակը. 3. Կիլիկիա. 4.
Հայրիկ. 5. Զիմ զլիսին. 6. Բօյդ բարձր-
և 7. Օրօրոցի երգ:

Ժողովրդական է միայն այն երգը, որ բնազդ-
մամբ և անմիջապէս է ստեղծաւմ մի ժողովուրդ և
Մի ազգի ժողովրդական երգերն այնքան բնորոշիչ
են, որ չէ կարելի օտար և ցեղակից ազգերինի
հետ խառնել, թէ որքան համապատասխան է հա-
ւաքածուիս մէջ մի երգը կազմութեամբ և դաշնա-
կով հայ ժողովրդական երգերի ոգուն և ոճին,
ցոյց կտայ հետեւեալ քննութիւնը:

1. ԱՐԱՔՍԻ ԱՐՏԱՍՈՒԲԻՔ: «Պայր Արաքսի ափե-
րով». Ցիշգ բողոքական եկեղեցու երգ է (Choral):
որ չէ կարող հիւսիսային ժողովրդին յատուկ պա-
ղութեամբը Հայի արևելցու վառ զգացման ժարդ-
մանը լինել, որ թէ ժողովրդական լինէր:

2. ՀԵՐԻՔ ԱՐԻԵԱԼԻՔ. եղանակը տաճկական է և
կոչում է «ՊԵՂՅԱԺԻ»: «Խորոզ» (աքլոր) «Տարբի-իցն
է առնուած և այն խիստ աղաւաղած: Հատածները
ժիանգամայն սխալ են բաժնած՝ ոչ թէ $\frac{4}{4}$ և $\frac{2}{4}$
է, այլ $\frac{6}{8}$ է, որ տաճկերէն եղանակների տաղա-
շափութեան մէջ Աւրիք Աւելային է կոչուում
եղանակը ց Moll չէ, այլ $\text{f}-\text{g}-\text{a}-\text{b}'-\text{c}'-\text{d}'-\text{e}s-\text{f}'-\text{a}s$ Dur
քառակար չղթայի է (Tetrachyrd). fid-ը օտարամաւա-
է և միանգամայն հակառակ արևելքան եղանակնե-
րի ոգուն: իրը թէ զաշնակաւոր ց Moll լինէր, որ և
հիմնովին սխալ է, ց ն ոչ թէ հիմնամայն է (Tet-
raca), այլ առաջին քառակարի երկրորդ աստիճանն
է, որով վերջանում է եղանակը և, որ արևելեան
երգերի յատկանիշն է: Այսպիսով Պ. Լ. Խղիազա-
րեանցը արևելեան եղանակների չեղած սխալն աշ-
խատել է սրբազրել, սակայն խոշոր սխալն էլ այս
իսկ սրբագրութիւնն է: Անյարմար և անտեղի
գարձուածները (Modulation) պղտորում են եղանա-
կի պարզութիւնը և շեն յարմարում ոգուն: Բա-
նաստեղծը քաջալերուած հրաւեր է կարում թշնա-
մունանը բեռը թոթափելու: իսկ դաշնակը եղանակին
լալեան և յուսահատ բնաւորութիւն է ներշնչում: